

ikke at vedtage noget af disse Forslag. De ere efter min Formenting af den Besskaffenhed, at de enten ere en Forringelse af Loven eller i ethvert Tilfælde ville støde paa Modstand i det andet Thing, og trods de. Domme, man her har tilladt sig at udtale om Lovforslaget, er det min Overbevisning, at der naas ikke Tid igjeunem det, og at navnlig de Omgaaelser af Fæstelovgivningingen, som paa Grund af dennes egen Besskaffenhed hidtil have været mulige, ere umulige, efter, at dette Lovforslag er vedtaget.

H. C. D. Müller: Den høitærede Formand tog virkelig fejl før, naar han troede, at jeg mulig vilde være tilbøielig til at forverle et enkelt Medlems Stilling for meget med et Lovforslags Gang i tre Sessjoner; men den høitærede Formand vil selv fra sin parlamentariske Tid, da han færdes her nede i Salen, have en Følelse af, hvad man ogsaa før kunde se hos det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther), at det er vanskeligt at omtale Situationen for et Forslag uden særlig at omtale den eller dem, der have stillet det. Det var kun i denne Forbindelse, at jeg vilde dvæle noget ved et enkelt Medlems Stilling, hvis der kom en almindelig Forhandling, og hvis jeg fra det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) skulde høre andre Betragtninger, som jeg tror ere urigtige; jeg vilde da derimod stille min Betragtning af, hvorledes Situationen nu efter tre Sessjoners Forhandlinger er bleven høist uheldig stabt. Den høitærede Minister maa undskyldte, at jeg ikke kan se Andet, end at det er langt vigtigere at udelade end at beholde Stykket under Nr. 3 i § 2, thi de hyppige Tilfælde, der kunne indtræde ved at lade dette Stykke blive staaende, ere langt mere farligere end de enkelte Tilfælde, hvor der ved en enkelt Udstykning kunde fremkomme et uheldigt Resultat. Det vil vist Erfaringen fuldelig vise. I Henseende til Bevillinger til Skovplantninger, da forekommer det mig rigtignok, at det første Stykke af Paragrafen giver saa mange Udveie, at Ministeren, den Gang han indbragte Lovforslaget, havde Ret til ikke at søle nogen Trang til at foreslaa denne Bevil-

lings-Bestemmelse, der nu findes i Loven. Med Hensyn til Spørgsmaalet om den ene eller de to Lønder Hartkorn, da er det naturligtvis et Punkt, som jeg ogsaa skal erkjende har været omstridt, uagtet jeg, som jeg har tilladt mig alt ifjor her at sige, har faaet et andet Indtryk i saa Henseende, end den høitærede Minister nu har. Den høitærede Minister har netop gjort gjældende lige overfor andre retskyndige Medlemmer i det andet Thing, at man her vilde slaa en Lovbestemmelse fast lige overfor den vakkende, administrative Praxis. I saa Henseende staa man da friere ved Afgjorelsen, og for tidligere vanskelige Tilfælde aabnes der jo Udgang til Domstolene ved det sidste Stykke af Paragrafen. Med Hensyn til de 10 Aar i § 4, da tror jeg, at den høitærede Minister, hvis han længe bliver ved at lede Indenrigsministeriet, vil komme til at søle Besværligheden af, at man nu skaber to Maader at lade Fæsteligthen ophøre paa; man har hidtil havt Besvær nok med Hævdelsen af den ene Maade, nemlig efter de 20 Aar ifølge Loven af 19de Februar 1861. Med Hensyn til § 5 tror jeg, at den ærede Minister gjorde mig Ret, naar han mente, at jeg ikke havde set de Vanskeligheder, han antydede. Naar han saaledes sigtede til, at det vilde have praktiske Ulemper, naar Salgsplanerne kun skulde fremlægges een Gang, saa skal jeg dertil gjøre opmærksom paa, at man ved at læse de andetsteds førte Forhandlinger vil lettelig se, at Salgsplaner skulde fremlægges hver Gang Godseierens Rettighed skal sanktioneres i Genhold til Planerne, saa at altsaa disse idelig komme frem. Det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) har jo aabenbart misforstaaet mig, naar han mente, at jeg ved mine Forslag havde taget overveieende Hensyn til Godseierne. Nei, mit Hovedhensyn med de 4—5 Punkter, jeg først nævnte om denne Sag, har netop været Hensynet til Fæsterne, og naar vi her slaa fast, at vi nu sigte ikke til fuldstændige men til delvise Salgsplaner, saa gjøre vi en Skade overfor Fæsterne med en saadan Bestemmelse, som der ikke vilde vel kunne erstattes ved meget betydelige Fordele i alle de andre Paragrafer. Jeg kan godt begribe, at enkelte